

РЕШЕНИЕ

№ 16780

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 08.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6181** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 ЗУБ, във вр. с чл. 8 ЗУБ и чл. 75а, ал.1, т. 4 във вр. с чл. 9 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. Ф. , ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., чрез адв. З., срещу Решение № 3651 от 02.06.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени основания за постановяване на решението в несъответствие с материалния закон, излага съображения за неправилна преценка на обстановката в С. в контекста на личната история на оспорващия, както и възможността да се върне. Иска от съда да отмени решението, като същото се оспорва относно постановения отказ да се предостави статут на бежанец на основанията по чл.8 ЗУБ и да се предостави хуманитарен статут на основание чл.9 ЗУБ.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. З.. В писмени бележки по същество се претендира и нейната основателност.

Ответникът - председателят на Държавна агенция за бежанците към Министерски съвет, чрез юрк. К., оспори жалбата изцяло като неоснователна и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Претендира, че решението на ответника е правилно и законосъобразно, постановено при спазване на материалния закон и административно-производствените правила.

По делото е взел участие зам. представителят на Службата на ВКБООН, който представя актуални справки за ситуацията в С. и становища на ВКБООН. В изявление до съда се

подчертава, че държавите носят отговорност ад спазват задълженията си по международното бежанско правно парвото в областта на правата на човека по отношение на бежанците и лицата ,търсуци международна закрила. То включвало пълно спазване на принципа за забрана за връщане, но тази забрана, предвидена в чл.33, пар.1 от Конвенцията от 1951 г. за бежанците сама по себе си не предполага право на лицето да получи убежище. Поддържа Позицията на ВКБООН отк 2024г. относно връщането в С., която е от декември 2024г.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, като извърши дължимата служебна проверка на оспореното решение по реда на чл.168 АПК, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата до съда е с дата 06.06.2025г., подадена като електронен документ. Оспореното решение е връчено лично на същия на дата 06.06.2025г., в присъствието и на преводач и адвокат З., на датата на връчването е подадена и жалбата до съда.

Жалбата е допустима.

По фактите съдът приема следното:

С оспореното по делото Решение № 3651/02.06.2025г. е разгледана молба за международна закрила с вх. № ОК-13-1921/26.09.2024г. на РПЦ С., подадена от А. А. Ф., гражданин на С., с която се иска от българската държава да му предостави закрила, потвърдена пред длъжностно лице чрез преводач.

Личните данни на кандидата за закрила А. А. Ф. - лице от мъжки пол, са установени въз основа на подписана от лицето декларация по реда на чл. 30, ал.1, т.3 ЗУБ и са следните: роден е на 20.01.2009г. в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност арабин, религиозна - мюсюлманин сунит, неженен, с ЛНЧ [ЕГН].

В хода на административното производство оспорващият е бил непридружен непълнолетен, принадлежащ към уязвима група лица по смисъла на пар.1, т.4 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, в която връзка

1. Във връзка с провеждане на процедурите по реда на Закона за закрила на детето - вр.чл.15, ал.6 от този закон,с писмо на л- 85 от делото , с рег. № 16205/01.10.2024г. на началника на ПМЗ кв. О. купел до Директора на Дирекция „Социално подпомагане,“ – К. село, с копие до Държавна агенция за закрила на детето, на основание чл.15, ал.4 от Закона за закрила на детето, са уведомени за подадената молба от оспорващия и за качеството му на непридружен непълнолетен, за настаняването му и за мястото на провеждане на личното интервю с него, данни за контакти с органи на ДАБ.

2. Съгласно чл.25, ал.1 ЗУБ е изпратено искане до Националното бюро за правна помощ, в производството пред ДА, и от назначен адвокат с решение на Бюрото за правна помощ - адвокат З., представляваща оспорващия и пред съда. С писмо на л. 84 от делото и на основание чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС, е изпратено писмо,съответно е получено становище във връзка с молбата на сирийския гражданин, според което от ДАНС не се възразява по предоставянето на закрила на молителя, в случай, че отговаря на изискванията за това.

Молителят е настанен с Решение № 160/26.09.2024г. е настанен в РПЦ - С., отдел ПМЗ- кв. О. купел, [улица].

На дата 11.11.2024г., с него е проведено лично интервю, на същото е присъствал интервюиращ орган Н. С., чужденец, адв. З. и преводач. Не е подписан от социален работник, и няма данни такъв служител да е присъствал. На първа страница от протокола по този въпрос е посочено

следното: Социален работник от ДСП „К. село“ е надлежно уведомен за настоящето интервю. Поради намален състав и невъзможност да присъства на интервюто, ще предостави социален доклад на основание чл.15, ал.4 във връзка с чл.15, ал.1 Закона за закрила на детето.

В хода на производството по разглеждането на молбата на оспорващия, на дата 06.08.2024г., са извършени следните процесуални действия:

- Регистрацията на кандидата за международна закрила, видно от съставен Регистрационен лист, в който е заявил, че родителите му, четири братя и три сестри се намират в С., има начално образование, а постоянният му адрес бил в [населено място], [населено място], за религиозната си принадлежност- че е сунит, владее арабски език. В Република България влязъл на дата 21.09.2024г.

-Съставена е Евродак дактилоскопна карта, няма данни за подадена друга молба за закрила.

-Връчени са указания относно правата и задълженията на деца под 18 години, които са сами в Република България и са подали молба за закрила. на арабски език, удостоверено с подпис на чужденеца и на преводач от този език. - л. 80 от делото, с приложен списък на организации, които работят с бежанци, подали молби за закрила - л.104 от делото.

-На кандидата е връчена покана за провеждане на лично интервю на дата 03.10.2024г., но такова е проведено на 11.11.2024г.

От социален експерт при ДАБ е изготвен Формуляр за бърза оценка на най-добрия интерес за закрила на детето от дата 26.09.2024г., л. 87 от делото. Видно от Формуляра за бърза оценка на най-добрия интерес на детето, изготвен от социален работник, е посочено, че детето е емоционално уравновесено, не съобщава за заболявания и клинично здрав, не е работил, няма данни за специални потребности.

На 12.03.2025г. е извършена пълна оценка на потребностите на А. А. Ф., като веднага след интервюто оспорващия бил заведен в болница за операция – поради установено при наблюдението от водещия интервюто заболяване - гноен абсцес. На интервюто за изготвяне на формуляра е посочил, че в момента работи в един ресторанти изкарва пари, които праща на родителите си, семейството му зависи от тези пари. Формулярът е бланка на ДАБ, а като съставител също като част от бланката е посочено името на социален работник Е. Ал А..

От страна на Агенция Социално подпомагане, в писмо от 14.11. 2024г. се съдържа изготвено на основание чл.15, ал.1 ЗЗДет становище, видно от съдържанието на което, е след проведено интервю с оспорващия, тъй като данните, изнесени в писмото, съвпадат с данните, заявени от А. А. Ф. на интервюто. В заключение е посочено, че на базата на събраната информация Отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ К. село, счита, че основните права на непълнолетния непридружен чужденец не са нарушени, към момента не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето.

На проведеното лично интервю на зададените му въпроси, А. А. Ф. в обобщение е дал следните отговори:

- потвърдил е заявените данни при регистрацията му, нямал паспорт, заявил е, че фигурира в семейна книжка за родителите си и извлечение от граждански регистър, които се съдържат по преписката, в това число в превод на български език.

-Напуснал С. в края на м. септември 2024г., нелегално сам за Турция, останал 4-5 дни в къщата на трафиканта в И. заедно с цялата група от 15 човека, с които преминал границата., в страната влязъл с трафикант.

Родителите му са взели решението да напусне С., искал да стигне България, защото имал приятели тук. В страната дошъл за да продължи да учи и ако успее да направи събиране на

семейството, които в момента живеели в околностите на [населено място] в [населено място], на около половин час с кола от този град. Заедно живеели бащата му Ф. А. и майка му – Н. А. със сестра му М. на 16 г. неомъжена и брат Ф. на 5 г. Останалите братя и сестри на оспорващия живеели в С., имал и други роднини, съобщава за трима убити негови чичовци. В България имал само приятел нямал роднини. Дошъл за да учи в страната, в С. учил до 9 клас. Разказал е, че са се преместили в [населено място] заради неспокойствието от войната, не знае в момента кой го управлява. Описал е военни действия в неговия регион. Станал е свидетел на военни действия преди да напуснат предишното си село – [населено място]. Не е получавал призовка за армията, не е участвал във военни действия, не е бил арестуван, осъждан или членувал в политически партии. Напуснал С. заради войната, и заради войната не би се завърнал. На въпрос какво може да разкаже за [населено място], е посочил, че селото било известно с отглеждане на маслинови дръвчета, имало работещо училище и болница. Родителите му искали да получи закрила и да може държавата да му подигури да учи и със сигурност да може да се събере някой ден с тях. Оспорващият иска да получи добро бъдеще, да продължи да учи и сигурност. Много се страхувал да се завърне заради военните си действия в С. и се страхувал заради родителите си, защото постоянно падали снаряди.

В хода на административното производство са приобщени справка към дата 08.04.2025г. - актуална политическа и икономическа обстановка в С..

Въз основа на така установените факти в хода на административното производство, обсъдени в мотивите подробно, с оспореното Решение № 3651/02.06.2025г. по молбата от 26.09.2024г. на А. А. Ф., е постановен отказ да се предостави хуманитарен статут и статут на бежанец - на основание чл. чл.8 и чл.9 ЗУБ вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ. За да достигне до този извод, административният орган е формирал подробни и обосновани изводи.

В мотивите на оспореното решение органът на първо място е обсъдил изложеното на интервюто за бежанската история от чужденеца и достигнал до извод, че посочените причини за напускането на страната му по произход, не могат да се третират като репресия или преследване поради раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група от държавата, партии или организации и недържавни субекти, на които държавата не може или не желае да предостави закрила срещу преследване, не се установяват предпоставките по чл.8, ал.1 ЗУБ за предоставяне на статут, твърденията в бежанската история не съдържали информация за осъществено спрямо жалбоподателя преследване по смисъла на чл.8, ал.2- ал.5 ЗУБ както и риск то бъдещо такова, в която връзка се е позовал на дефиницията за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ, заявените от жалбоподателя основания не са правнозначими за търсената международна закрила. Органът също е направил извод, че в конкретния случай не ставало въпрос за лице, което се нуждае от международна закрила, а за лице, търсещо по-добър стандарт на живот, в която връзка се е позовал на пар. 62 от Наръчника по процедури и критерии за определянето на статут на бежанец. Предвид заявените обстоятелства, е прието че не е налице и основание по чл.8, ал.9 ЗУБ за предоставяне на закрила.

Органът е изложил и мотиви по основанията, предвидени в чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, като е приел, че също не е налице нито едно от предвидените основания. На първо място е прието, че е неприложим чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, тъй като спрямо жалбоподателя не е налице заплаха поради ситуация на безогледно насилие в страната му по произход, който извод е формиран въз основа на данните в справката на дирекцията към ДАБ, като е посочено, че в момента в С. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт. Също органът е приел, че в конкретния случай не се установява спрямо чужденеца да са налице сериозни или потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията

на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставянето на хуманитарен статут, а дори да се върне в държавата си по произход, той можел да води нормален начин на живот, заедно със своето семейство, което се намирало в родината му. При тези обстоятелства е прието, че за жалбоподателя не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1 ЗУБ, както и, че липсват основания за прилагане на чл.9, ал.6 ЗУБ, тъй като не е заявил член на семейството му да е с предоставен хуманитарен статут в Република България, също не обосновавал молбата си за закрила с други причини от хуманитарен характер, нито причини, посочени в Заключенията на Изпълнителния комитет на ВКБООН - съгласно чл.9, ал.8 ЗУБ.

Що се касае до ситуацията в Сирия, органът е обсъдил настъпилите промени след падането на режима на Б. А. през декември 2024г. и събитията след това на преходното правителство на А. Ал Ш., в това число и инциденти със сигурността, както и данни за връщания на сирийски граждани на ВКБООН. Формиран е в заключение извод, че въз основа на факторите, които следва да се вземат предвид, при преценяване на нивото на насилие, самото присъствие на цивилно лице в областта не би било достатъчно за установяване на реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, няма данни да е налице безобразно насилие, което да достига високо ниво и съответно да се изисква по-ниско ниво на отделни елементи, за да се формира извод, че за което и да е лице на територията на областта ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал.1, т.3 ЗУБ, прието е, че от заявеното от лицето не са налице и основание да се приеме, че е изложен на тежки посегателства и по смисъла на т. 2 и т.1 от същата разпоредба. Освен възможността за вътрешно разселване в други райони на Срия, органът се е позовал и на обстоятелството, че членове на семейството му пребивават в С. - родители, братя и сестри, поради което можело разумно да е очаква, че чуждият гражданин ще се установи в държавата си по произход.

В мотивите на решението, предвид непълнолетието на оспорващия към датата на решението, са изложени и съображения по чл.6а ЗУБ - за най-добрия интерес на детето, в която връзка се е позовал на критериите по пар.1, т.5 от ДР на Закона за закрила на детето, към които препраща пар.1, т.11 ЗУБ, както и на Глава V, параграфи 52-79 от Общ коментар №14 на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето относно най-добрия интерес: следва да се вземат възгледите на детето, идентичността на детето, запазване на семейната среда, и поддържането на взаимоотношенията, грижата за детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, правото на детето на здравеопазване, и правото на детето на образование. Органът се е позовал на параграфи 80-81 от същия коментар - основната оценка на най-добрите интереси на детето е "обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите." Въз основа на изложеното и съблюдавайки принципа, е направен извод, че за непридружения непълнолетен чужд гражданин не съществува риск за сигурността му на територията на С., при връщането му в страната на произход, той няма да бъде лишен от неговата идентичност и ще може да поддържа взаимоотношения с близките си роднини. Според ответника следвало да се обърне специално внимание, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут нито по чл. 9 ЗУБ нито като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95, предвид на което не съставлявал самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила., позовавал се е на изведеното по т. 47 и 48 от Решението на Съда на ЕС по преюдициално дело C-652/16.

Органът е обсъдил също, че не са налице основания за предоставяне на статут по

други хуманитарни причини - чл.9, ал.8 ЗУБ, тъй като не се е позовал на причини от хуманитарен характер. Органът е изложил и мотиви за съдържанието на понятието "други причини то хуманитарен характер" по смисъла на разпоредбата: - всяка причина, независимо от нейното естество, хипотезата урежда останалите случаи, различни от предвидените по ал.1 от разпоредбата, въз основа на които се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата му по произход. Също е допълнено, че хуманитарните причини трябва да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, по съображение, че основанието по чл.9, ал.8 ЗУБ не може да се обсъжда изолирано, а следва да се свърже с ал.1 от същата разпоредба. Прието е, че такива причини в настоящия случай не се установяват.

По тези мотиви органът е достигнал до извод, че при преценката на свързаните с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход относими факти, искането за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя изцяло неоснователно поради липса на предпоставките по чл.8 и чл. 9 ЗУБ и на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е постановил отказ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. Ф., гражданин на С..

Пред съда е приета актуална Справка вх. № МО - 02-60/09.12.2025г. и към 17.12.2025г. в това число за ситуацията в провинция И., изготвени от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС,

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от

проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденец език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Спазена е процедурата като са уведомени компетентните органи по закрила на детето и от страна на същите е представен социален доклад, извършени са оценки на потребностите му и на оспорващия са предоставени материални условия по време на производството за закрила.

Спазено е и даденото тълкуване на правото на ЕС – на чл.24, пар.2 от Хартата за основните права на ЕС, дадено с Решение на Съда от 11 юни 2024г. по преюдициално дело C-646/21, което изисква компетентният национален орган да се произнесе по молбата за международна закрила от непълнолетно лице, без да е определен конкретно висшия интерес на това непълнолетно лице в рамките на индивидуална оценка.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му по произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да

сочат на нужда от международна закрила. Необосновано в писменото становище преди последното заседание от адв. З. се твърди, че административният орган не е съобразил събития, настъпили след напускането на страната от оспорващия, не сочи обаче конкретно какви събития, относими към предоставянето на международна закрила са настъпили и следвало да бъдат съобразени. Възражението е неоснователно.

Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Съгласно „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което жалбоподателят не е направил. В тази връзка правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло

съответства на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

Съгласно докладна записка от 11.07.2025г. на орган при ДАБ, оспорващият А. А. Ф. от 04.07.2025г. е в неизвестност, оспорващият е бил в неизвестност и за адвокатата си и не взел участие в съдебното производство по делото. Така съдът за да изпълни задължението си по чл. 46, пар.3 от Процедурната директива, ще се позове на наличните по делото данни за ситуацията в С..

Що се касае до ситуацията на война в С. и инциденти със сигурността, след напускането на страната от оспорващия, ситуацията е коренно променена:

На 29.01.2025 г. А. ал Ш., който на практика ръководи страната след падането на режима на А. на 08.12.2024г., е назначен за временен президент на С., Конституцията от 2012 година е суспендирана, а парламентът е разпуснат. На 18.02.2025 г. след провеждане на преговори Сирийските демократични сили се съгласили да интегрират своите военни сили и граждански институции в структурите на новото сирийско правителство; ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и Сирийският демократичен съвет се споразумели да интегрират своите военни сили в армията на новото сирийско правителство. На 02.03.2025 г., според изявление на сирийското президентство новите власти в С. обявили сформирането на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода, към демокрация; новите управляващи са съсредоточени върху възстановяването на С. и нейните институции, след отстраняването от власт на Б. А., което слага край на продължило над половин век управление на семейството му и на 13 години опустошителен конфликт. Конференцията за национален диалог, проведена в края на февруари, 2025 г. в Д. очертава пътя за новата С.. В статия на В. от 09.03.2025 г. се посочва, че лидерът на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни след дни на сблъсъци, при които се твърди, че сирийските сили за сигурност са убили стотици цивилни от алауитското религиозно малцинство.

ВКБООН продължава да улеснява транспортирането на нуждаещите се от транспортна помощ на граничните пунктове лица до крайните им дестинации на връщане, както и да предоставя помощ, чрез своите обществени центрове, програмата „Пари за подслон“ и различни проекти за препитание, във всичките 14 провинции;

Що се касае до районна на И., от справката към 09.12.2025г. е видно, че новото правителството контролира по-голямата част о С., сред които и [населено място], а преходното правителство е съставено предимно от министри, които преди това

служат в правителството на администрацията, управляваща провинция И.. Информационната агенция Etana отбелязва, че сигурността в провинция И. се е променила значително след падането на режима на Б. А., като голяма част от военното присъствие е преместено в ключови стратегически райони в А., Х., Л. и Т.. Новоназначеният министър на отбраната на С. посочил, че в И. се създавала собствена военна индустрия. В тази справка се съдържат данни за възникнали инциденти със сигурността в периода между ноември 2024г. – 28.02.2025г., към 30 май, според карта на Института за изследване на войната, провинция И. била под контрола на временното правителство, няколко територии в южните и западните гранични райони били обозначени като такива, в които имало проправителствено бунтовническо присъствие. В началото на март 2025г. правителствените сили на преходното правителство започнали целенасочени операции за сигурност и създавали контролно-пропускателни пунктове в цялата провинция за да увеличат сигурността в района. Център „Х.“ отбелязвал, че И., в сравнение с други провинции изглежда относително стабилен., като новите сили за сигурност поддържат твърд контрол, въпреки спорадичните външни заплахи. От информацията в горепосочените справки не може да се направи обосноваван извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при които безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи.

Значителен е броят на завръщащите се лица в С.. От справка с вх. № МД-02-653/17.12.2025 г. е видно, че в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 4 септември 2025 г. се посочва, че към 3 септември 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 862 396 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни, с което общият брой на сирийските граждани, завърнали се в С. от началото на 2024 г., става 1 223 238 души. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 3 септември 2025 г. 1 763 513 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си, 880 058 от които след 8 декември 2024 г. На 29 август 2025 г. министърът на вътрешните работи на Турция А. Й. обявява, че 450 169 сирийци са се завърнали доброволно от Турция от 8 декември 2024 г. насам, с което общият брой на завърналите се достига 1 190 172 души. Г-н Й. отбелязва, че броят на сирийците с временна закрила в Турция е намалял от 3,53 милиона души през 2022 г. до 2,51 милиона души към август 2025 г., добавяйки, че се очаква доброволните завръщания да се увеличат допълнително със стабилизирането на условията в С.. Между 2 август и 2 септември 2025 г. В подкрепа на тяхната реинтеграция, ВКБООН предоставя парична помощ за връщане, подкрепя завърналите се и

вътрешно разселените лица с разпространението на пълни комплекти с основни помощи, достигайки до 7063 домакинства (28 735 души). Понастоящем ВКБООН присъствала и на летищата "И." и "С. Г." в И., както и на летище "Е." в А.. Доброволните връщания от центровете за временно настаняване "А. С." и "М." също се наблюдавали ad hoc, когато турските власти поканят представители на ВКБООН. На 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявило, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятали за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А..

Неотнормирани са данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

Изложеното води до извод, че ситуацията в С. и конкретно в обл. И., където е живял оспорващия, не се характеризира с въоръжен конфликт и същата правилно е преценена от административния орган с оглед приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ и изводите в оспореното решение, оспорени по-горе, следва да бъдат потвърдени.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да се завърне в страната си по произход – да учи и да се събере със семейството си в България, то същите определят оспорващия като мигрант. Оспорващият е в неизвестност от 04.07.2025г., същият е на възраст след 17 години, т.е. близка до навършване на пълнолетие. Споделими са изводите в оспореното решение за най-добрия интерес на оспорващия в контекста непълнолетието му към дата на постановяване на решението, същите са относими и понастоящем – същият да живее в семейната си среда и в своя етнос. Освен това, ситуацията в С. постоянно се подобрява.

Основанията за приложението на принципа за забрана за връщане, както са посочени в чл.4, ал. 3 ЗУБ при обстоятелствата в казуса по делото не са налице и не съставлява основание за допускане на процесната последваща молба до производство, както правилно е изведено в оспореното решение. Спазването на този принцип в казуса по делото безспорно свързан с основанията за предоставяне на статут на бежанец по чл.8 и чл. 9 ЗУБ. Що се касае до призива на ВКБООН от декември 2024г. да бъде отложено връщане на сирийските бежанци, то моментът на връщането им е въпрос по изпълнение на решение за връщане, което производство също е подчинено на спазване на принципа за забрана за връщане – чл.5 от Директивата за връщането – Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки, за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни.

На основание изложеното, с оспореното решение правилно е постановен отказ да се предостави международна закрила на оспорващия както на основание чл.8, така и на основанията по чл.9 ЗУБ. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 12-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу Решение № 11813 от 12.11.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: